

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU
ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. 61 852 15 17, 852-77-50, Fax 61 851 86 44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 17 kwietnia 2015 roku

RPZ – 430 – 1/15/IK/

DECYZJA nr RPZ 2/2015

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Roberta Konopę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Robert Konopa – SAROCOM NETWORK – TELBIG” w Środzie Wielkopolskiej **karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), stanowiącą równowartość 2.346,15 euro (słownie: dwa tysiące trzysta czterdzieści sześć euro)** za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt: RPZ – 403 – 11/14/IK.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2014 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Poznaniu (dalej także „Prezes Urzędu”) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, w celu wstępnego ustalenia, czy w związku z działaniami przedsiębiorcy Roberta Konopy, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Robert Konopa – SAROCOM NETWORK – TELBIG w Środzie Wielkopolskiej (dalej także „Przedsiębiorca”), mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uzasadniającego wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W toku postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pismem z dnia 2 kwietnia 2014 roku, skierowanym na adres głównego miejsca wykonywania działalności w Środzie Wielkopolskiej (adres: ul. Dąbrowskiego 36/17, 63 – 000 Środa Wlkp.) Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przekazania stosownych dokumentów i informacji. W dniu 24 kwietnia 2014 roku wezwanie zostało zwrócone do nadawcy, ponieważ Przedsiębiorca nie odebrał go w terminie. W związku z powyższym w dniu 13 maja 2014 roku Prezes Urzędu wystosował do Roberta Konopy ponowne wezwanie, które również nie zostało podjęte przez adresata w terminie. Następnie, w dniu 3 lipca 2014 roku, Prezes Urzędu skierował do Przedsiębiorcy wezwanie na adres dodatkowego miejsca wykonywania działalności, ujawniony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP (adres: ul. Daszyńskiego 4, 63 – 000 Środa Wielkopolska). Trzecie pismo również nie zostało przez Przedsiębiorcę podjęte w terminie.

Następnie, pismem z dnia 10 grudnia 2014 roku, skierowanym do Przedsiębiorcy zarówno na adres głównego miejsca wykonywania działalności, jak i na adres jej dodatkowego prowadzenia, Przedsiębiorca ponownie wezwany został do przekazania stosownych dokumentów i informacji. Przedsiębiorca odebrał wezwanie (w dwóch egzemplarzach, za potwierdzeniem odbioru) w dniu 17 grudnia 2014 roku.

W przedmiotowym wezwaniu Prezes Urzędu zażądał od Przedsiębiorcy określenia przedmiotu i obszaru prowadzonej działalności gospodarczej, wskazania liczby konsumentów, którzy zawarli z Przedsiębiorcą umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, przekazania wszystkich wzorców umów aktualnie stosowanych w obrocie z konsumentami wraz ze wszystkimi załącznikami, informacją od kiedy obowiązują oraz trzema losowo wybranymi umowami zawartymi z wykorzystaniem każdego ze wzorców w lutym 2014 roku i wszystkich dokumentów, które Przedsiębiorca przekazuje konsumentom w przypadku zawarcia umowy poza lokalem przedsiębiorstwa. W wezwaniu Prezes Urzędu pouczył Przedsiębiorcę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Z uwagi na nieprzekazanie przez Przedsiębiorcę, w wymaganym dwutygodniowym terminie, żądanych dokumentów i informacji, Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 roku Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Roberta Konopę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Robert Konopa – SAROCOM NETWORK – TELBIG kary pieniężnej. Przesyłka zawierająca powyższe postanowienie oraz zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej została doręczona przedsiębiorcy w trybie art. 44 § 1 pkt 1 i § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. Robert Konopa nie odebrał awizowanej przesyłki w terminie 14 dni od dnia, w którym podjęto próbę doręczenia. W dniu 4 lutego 2015 roku postanowienie wraz z zawiadomieniem zostało zwrócone do Delegatury UOKiK w Poznaniu.

Natomiast w dniu 17 lutego 2015 roku Przedsiębiorca odebrał (za potwierdzeniem odbioru) zawiadomienie Prezesa Urzędu o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Zawiadomienie zawierało między innymi pouczenie dla strony, że w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia może zapoznać się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy i złożyć dodatkowe wyjaśnienia oraz że po upływie tego terminu wydana zostanie decyzja administracyjna.

Pismem z dnia 20 lutego 2015 roku (pismo zostało złożone w placówce operatora pocztowego InPost S.A. po terminie zakreślonym w wezwaniu – w dniu 25 lutego 2015 roku), doręczonym do Delegatury Urzędu w Poznaniu w dniu 26 marca 2015 roku, Przedsiębiorca przekazał część dokumentów i informacji objętych wezwaniem. Robert Konopa przedłożył m.in. kserokopię zaświadczenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych z dnia 14 kwietnia 2005 roku, zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacyjnego REGON, wzór umowy o świadczenie usług dostępu do Internetu, Regulamin świadczenia usługi dostępu do Internetu, wzór protokołu instalacji usług internetowych, wzór protokołu przekazania sprzętu w użytkowanie. Przedsiębiorca wyjaśnił, że klienci w chwili zawarcia umowy powinni otrzymać umowę, regulamin, cennik oraz stosowny protokół, a po uruchomieniu usługi dostęp do usługi Wykaz Zasobów Systemowych. Dodatkowo Robert Konopa wyjaśnił, że w lutym 2015 roku zawarł (...) umów oraz że z uwagi na wydarzenia w życiu osobistym nie jest w stanie wskazać dokładnej liczby umów zawartych z konsumentami w latach 2013 – 2014 (...). Ponadto, Przedsiębiorca poinformował, że powyższe dokumenty przesyła ponownie (z pisma nie wynikało

kiedy Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu) oraz że od wielu miesięcy przebywa na zwolnieniu chorobowym w związku z przebyтым wypadkiem samochodowym i nieuleczalną chorobą. Do pisma Przedsiębiorca nie dołączył jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego złym stanie zdrowia.

Pismo Roberta Konopy z dnia 20 lutego 2015 roku posiadało brak formalny polegający na niezłożeniu przez Przedsiębiorcę podpisu. Dodatkowo przedłożona dokumentacja nie została przekazana w oryginale bądź w kopii poświadczonej za zgodność przez uprawniony organ lub podmiot, zgodnie z wymaganiami art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (mimo stosownych pouczeń, zawartych w korespondencji kierowanej do Przedsiębiorcy). Przedsiębiorca nie udzielił również odpowiedzi na pytania zawarte w pkt 1, 2 i 3 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 10 grudnia 2014 roku, tj. nie określił swojej przeważającej działalności gospodarczej, obszaru jej wykonywania oraz nie podał daty od kiedy obowiązują stosowane aktualnie wzorce umów.

W związku z powyższym, pismem z dnia 4 marca 2015 roku, Prezes Urzędu wezwał Roberta Konopę do złożenia, w terminie 7 dni, podpisu pod pismem z dnia 20 lutego 2015 roku, przekazania przesłanej dokumentacji w oryginale lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika oraz udzielenia odpowiedzi na żądania zawarte w pkt 1, 2 i 3 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 10 grudnia 2014 roku. Dodatkowo, Przedsiębiorca wezwany został do wykazania okoliczności wykonania, w określonym terminie, obowiązku przekazania dokumentów i udzielenia informacji objętych wezwaniem z dnia 10 grudnia 2014 roku.

Wezwanie z dnia 4 marca 2015 roku nie zostało odebrane przez adresata w terminie (przesyłka została powtórnie awizowana). W dniu 26 marca 2015 roku pismo zostało zwrócone do Delegatury UOKiK w Poznaniu. W związku z powyższym przesyłka uznana została, w trybie art. 44 § 1 pkt 1 i § 4 K.P.A., za skutecznie doręczoną oraz pozostawiona w aktach sprawy.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska – Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002 r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r. sygn. akt XVII Amr 24/92). Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym przedsiębiorcy zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu należy bowiem do tego organu (tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. sygn. akt XVII Ama 62/98). Sąd Najwyższy w

wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 podkreślił, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 672 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje m.in. osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Robert Konopa prowadzi działalność gospodarczą pod firmą „Robert Konopa – SAROCOM NETWORK – TELBIG” w Środzie Wielkopolskiej w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP. Posiadając status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Robert Konopa jest jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym spoczywa na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ – 403 – 11/14/IK) Prezes Urzędu kilkakrotnie skierował do Przedsiębiorcy wezwanie do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wezwanie z dnia 10 grudnia 2014 roku, skierowane zarówno na adresy głównego, jak i dodatkowego, miejsca wykonywania działalności gospodarczej zostało przez Przedsiębiorcę odebrane. Wezwanie Prezesa Urzędu odpowiadało wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ww. ustawy. Wskazywało ono zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierało pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie w określonym terminie. Dopiero pismem z dnia 20 lutego 2015 roku, złożonym w placówce operatora pocztowego InPost S.A. w dniu 25 lutego 2015 roku (tj. osiem dni po odebraniu zawiadomienia o zakończeniu zbierania materiału dowodowego), Robert Konopa udzielił części informacji i przekazał dokumenty objęte wezwaniem. Przedsiębiorca nie dochował terminu do złożenia dodatkowych wyjaśnień, wskazanego w zawiadomieniu o zakończeniu zbierania materiału dowodowego z dnia 12 lutego 2015 roku. Pismo z dnia 20 lutego 2015 roku złożone zostało w placówce operatora pocztowego InPost S.A. w dniu 25 lutego 2015 roku, czyli dzień po upływie siedmiodniowego terminu określonego w piśmie Prezesa Urzędu (Robert Konopa odebrał zawiadomienie w dniu 17 lutego 2015 roku).

Ponadto, pismo Przedsiębiorcy z dnia 20 lutego 2015 roku nie mogło zostać uznane za złożone z zachowaniem terminu także z tego względu, że nie zostało nadane za pośrednictwem polskiej placówki wyznaczonego operatora pocztowego. Zgodnie z przepisem art. 57 § 5 pkt 2 K.p.a., termin do złożenia pisma uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem zostanie ono nadane w polskiej placówce operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe. Natomiast z przepisu art. 178 ust. 1 Prawa pocztowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) wynika, że w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy Prawo pocztowe (tj. od dnia 1 stycznia 2013 roku) obowiązki wyznaczonego operatora publicznego pełni Poczta Polska S.A. W przypadku złożenia pisma kierowanego do organu administracji

publicznej w placówce operatora pocztowego, innej niż wyznaczona, nie zachodzi fikcja prawna zachowania terminu przewidziana w art. 57 § 5 pkt 2 K.p.a. Zatem Przedsiębiorca nie ustosunkował się skutecznie do zawiadomienia Prezesa Urzędu z dnia 12 lutego 2015 roku o zakończeniu zbierania materiału dowodowego.

Mimo niedochowania przez Roberta Konopę terminu do udzielenia dodatkowych wyjaśnień, Prezes Urzędu, kierując się zasadą wyrażoną w art. 10 ust. 1 K.p.a, nakładającą na organy administracji publicznej obowiązek zapewnienia stronom postępowania czynnego udziału w każdym jego stadium, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, przyjął pismo Przedsiębiorcy z dnia 20 lutego 2015 roku.

W związku z niezłożeniem przez Roberta Konopę podpisu pod pismem z dnia 20 lutego 2015 roku oraz przekazaniem dokumentacji objętej wezwaniem Prezesa Urzędu jedynie w kopii (przesłane dokumenty nie stanowiły oryginałów oraz nie zostały poświadczane za zgodność) Przedsiębiorca pismem z dnia 4 marca 2015 roku wezwany został do usunięcia, w terminie 7 dni, braków formalnych. W powyższym wezwaniu Prezes Urzędu zawarł również żądanie udzielenia odpowiedzi na pkt 1, 2 i 3 wezwania z dnia 10 grudnia 2014 roku (tj. określenia przeważającej działalności Przedsiębiorcy, obszaru jej wykonywania oraz podania daty od kiedy obowiązują stosowane aktualnie wzorce umów) oraz wykazania okoliczności wykonania, w zakreślonym terminie, obowiązku przekazania dokumentów i udzielenia informacji objętych wezwaniem z dnia 10 grudnia 2014 roku. Przedsiębiorca nie odebrał w terminie powyższego wezwania. W dniu 9 marca 2015 roku, zgodnie z art. 44 § 1 pkt 1 K.p.a., przesyłka została pozostawiona w placówce operatora pocztowego na okres 14 dni. Następnie w dniu 26 marca 2015 roku przesyłkę zwrócono do nadawcy – Delegatury UOKiK w Poznaniu. W konsekwencji, zgodnie z art. 44 § 1 pkt 1 i § 4 K.p.a., doręczenie wezwania zostało uznane za dokonane z upływem 14 dni od dnia pierwszego awizowania przesyłki, tj. w dniu 23 marca 2015 roku. Pismo pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Informacje i dokumenty, których żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca nie dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, całkowicie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy skutkowało niemożnością zakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Kara pieniężna

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie powołanego przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają

charakter represyjny – stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny – zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nalożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Biorąc pod uwagę brak terminowej odpowiedzi Przedsiębiorcy na doręczone mu w dniu 10 grudnia 2014 roku wezwanie, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Na powyższe wskazuje także okoliczność, iż Przedsiębiorca kilkakrotnie nie odebrał kierowanej do niego, zarówno na adres głównego jak i dodatkowego miejsca wykonywania działalności, korespondencji. W szczególności Robert Konopa, będąc świadomy iż Prezes Urzędu prowadzi wobec niego postępowanie w przedmiocie nałożenia kary, celowo nie odebrał ostatniego z wezwań (pismo Prezesa Urzędu z dnia 4 marca 2015 roku), co skutkowało zastosowaniem fikcji prawnej doręczenia w oparciu o art. 44 § 4 K.p.a. Jak wskazano powyżej, wezwania wystosowane do Przedsiębiorcy spełniały wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 ustawy.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Jakkolwiek, zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 945), w niniejszej sprawie – co do zasady – zastosowanie mają przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania, niemniej przy wymiarze kary Prezes Urzędu miał na względzie również treść znowelizowanego art. 111, który obowiązuje od 18 stycznia 2015 roku i zważył wszystkie okoliczności, które wynikają z nowego brzmienia ww. przepisu, tj. wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania (art. 111 ust. 1 pkt 2) oraz stwierdził, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności łagodzące lub obciążające (art. 111 ust. 2).

W rzeczy samej, decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia Przedsiębiorcy. Wcześniej wskazano już, że Przedsiębiorca umyślnie nie wykonał obowiązku udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. Przedsiębiorca nie uzasadnił także przyczyn swojego zaniechania.

Zdaniem Prezesa Urzędu, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów jego działalności i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie w terminie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby ocenę działalności Przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji

i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000 złotych, co stanowi równowartość 2.346,15 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2014 roku, zgodnie z którym kurs euro wyniósł 4,2623 zł. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy, **karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000**.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:

Robert Konopa
„Robert Konopa – SAROCOM NETWORK – TELBIG”
w Środzie Wielkopolskiej
ul. Dąbrowskiego 36/17
63-000 Środa Wielkopolska